

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† CARDENAL JOAN JOSEP OMELLA OMELLA
Arquebisbe de Barcelona

Un nou any litúrgic

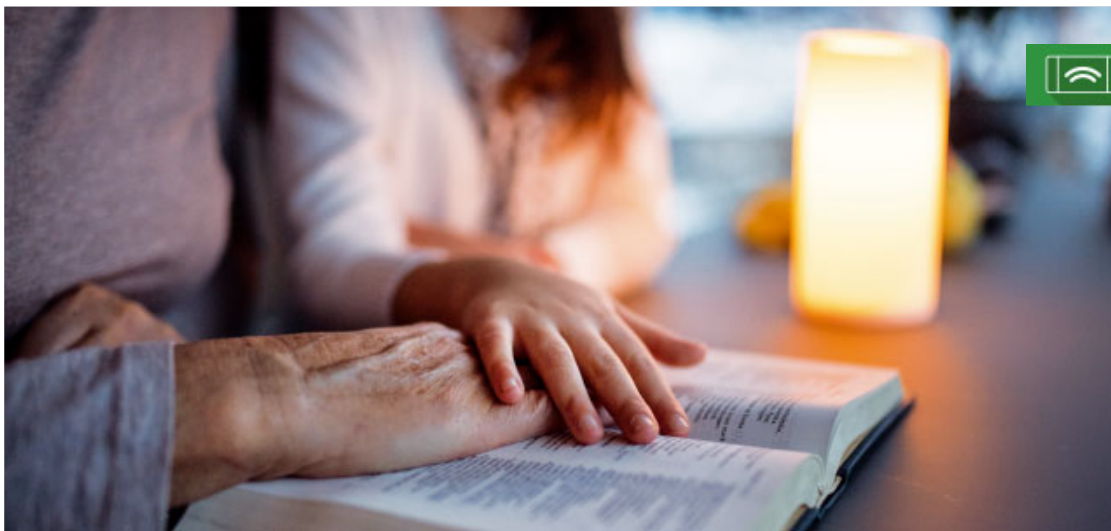
Sempre m'ha semblat curiós que en alguns àmbits com el judicial o l'acadèmic s'inauguri l'any en dates que no coincideixen amb l'any natural. Doncs això també passa amb el calendari litúrgic de l'Església. De fet, aquest diumenge dia 29 de novembre, l'Església catòlica inicia un nou any litúrgic amb la celebració del primer diumenge d'Advent.

L'Església és portadora d'un gran misteri d'amor i salvació, i té la missió de difondre'l pel món; però portem aquest tresor en fràgils gerres de terrissa.

La gran família de l'Església ofereix a tots els homes i les dones del món un encontre amb Jesucrist. Crist ens revela que Déu és amor i vol fer-nos partícips de la seva vida eterna. Ara bé, no totes les persones creuen que aquest misteri és capaç de transformar-nos la vida. Descobrir aquest misteri i ser capaços d'entrar en una relació confiada amb ell no és fàcil. El camí a seguir no és senzill i per fer-lo cal un acompanyament.

L'Església, que és mare i mestra, ens ensenya a endinsar-nos en el misteri de Déu de diverses maneres. Una proposta molt singular és la *lectio divina*, que convida a la lectura, meditació i pregària de la Paraula de Déu, deixant que l'Esperit Sant ens il·lumini i ens renovi.

La santa Mare Església, mitjançant l'any litúrgic, ens convida a fer aquesta contemplació del misteri de Déu amb un calendari de lectures de la Paraula de Déu i de les celebracions que es distribueixen al llarg d'un any. El tret més singular de les celebracions dominicals, d'aquest nou any litúrgic que avui encetem, és que els passatges de l'E-

vangeli que seran proclamats correspondran a l'evangelista sant Marc.

Cada evangelista ens apropa al misteri de Déu revelat en Jesucrist amb uns trets i unes característiques singulars i pròpies de la comunitat a la qual s'adreçava. Els evangelis ens ajuden a endinsar-nos en el misteri de Déu mitjançant el coneixement de Jesucrist, la relació d'amistat amb Ell i el seu seguiment.

Per tal d'entrar en profunditat en l'Evangelí de Marc permeteu-me fer-vos tres propostes:

1. En primer lloc, us convido a agafar la Bíblia que teniu a casa vostra i llegir el comentari introductor de l'editor a l'Evangelí segons Sant Marc.

2. En segon lloc, podeu anar llegint al nostre web diocesà els diversos articles de biblistes que durant aquest Advent ens ajudaran a endinsar-nos en l'Evangelí de Marc.

3. I, finalment, la proposta més agosarada. Un cop fetes les dues lectures anteriors, us convido que, durant el temps d'Advent, llegiu cada dia en parella, en família o personalment un capítol de l'Evangelí de Marc. De manera que arribareu a les celebracions de Nadal amb tot l'Evangelí llegit.

Us desitjo a tots un sant i intens Advent, que ens prepari de cor per a la celebració del misteri de l'encarnació i naixement de Crist a Betlem.

ACTUALITAT

El treball pastoral amb els pobres és l'objectiu del proper any litúrgic

El dissabte 21 de novembre, es va celebrar el recés d'Advent, al Seminari Conciliar, organitzat per l'Arquebisbat de Barcelona, amb el suport de la Delegació de Pastoral Social i Caritativa, que va presidir el cardenal Joan Josep Omella, acomplint les mesures de seguretat sanitàries vigents. Per aquesta raó, es va retransmetre en directe pel canal YouTube de l'Arquebisbat. El cardenal va ressaltar la necessitat d'assumir l'objectiu dels pobres, la situació dels quals s'ha agreujat a causa de la crisi de la Covid-19, i va recordar que l'atenció a aquestes persones és l'objectiu previst pel Pla Pastoral

Diocesà per a l'actual curs 2020-2021. També va recordar la vigència de l'advertiment «No estimeu només de paraula o amb la llengua, sinó amb obres i de veritat (Jn 3,18)», en uns moments on «l'Església serà aquell hospital de campanya que proposa el Papa si desenvolupa la solidaritat amb les diferents formes de pobresa i de sofriment existents, i si és acollidora de tothom». «Tots hem de dedicar temps i recursos per anunciar l'Evangelí i ajudar les persones, especialment ara que n'hi ha moltes d'afectades per la duresa de la crisi econòmica provocada per la pandèmia».

ENTREVISTA

La felicitat de la fe

CARLES CAMPS

En Carles Camps pateix paràlisi cerebral. Físicament està molt limitat, però ho entén tot, afirma. Actualment, viu en una residència per a discapacitats i, dins les seves possibilitats, ajuda i estima els seus companys. «Això em fa tenir més fe», assegura «aquest home que intenta ser cristià», que va entrar en contacte amb l'Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes, la qual cosa «l'ha fet molt feliç». Dijous 3 de desembre, se celebra el Dia Internacional de les Persones Discapacitades.

Com vas entrar en contacte amb l'Hospitalitat?

Vaig començar a anar a Lourdes el juny de 1990. Em va engrescar a anar-hi una amiga, la Pilar, i malgrat el viatge de nit, en tren, que es feia molt llarg i pesat, l'ambient i l'estada em van encantar. Hi havia molt bon rotllo!

Com vius la fe en el teu dia a dia?

Amb la pregària. Cada vespre, abans d'anar a dormir, reso un pàrenostre i un avemària —si estem al temps ordinari— i, si no estic cansat, dono gràcies a Déu pel dia i li demano que l'endemà tot vagi bé. En temps d'Advent o de Quaresma, reso dos pàrenostres i dos avemàries i faig també la pregària. També estic en un grup de revisió de vida, una activitat que faig amb un grup de persones amb paràlisi cerebral i altres no minusvàlides, i faig trobades i activitats amb la Frater, un moviment cristià de persones amb discapacitat, els responsables del qual han de ser discapacitats.

En els teus companys de la residència hi pots veure el rostre de Jesucrist?

Sí, la persona discapacitada és bondadosa i sempre està contenta, intenta fer coses pels altres, encara que només sigui oferir un somriure, hi podem veure en l'altre el rostre de Jesucrist; sobretot si la persona minusvàlida està molt malament, tant físicament com psicològica. Tot i que també podem veure el rostre de Crist en un nadó ben petit...

Òscar Bardají i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ
Secretari general de la FECC

Advent per a mi, Advent per als altres

Primer diumenge d'Advent. Comencem l'any litúrgic. Els infants obriran la primera finestra del calendari que, dia a dia, finestra rere finestra, els portarà a la gran festa: el dia de Nadal. A la parròquia, encendrem el primer dels quatre ciris de la corona d'Advent. Quatre diumenges ens portaran a la Missa del Gall. El celebrant de la missa d'avui ens dirà que comencem el camí de l'any litúrgic. Tots sabem que Jesús el farà amb nosaltres, o més ben dit: nosaltres el farem amb Ell, seguint la seva vida pública, seguint els seus ensenyaments, seguint el seu dir i fer. A l'evangeli del tercer diumenge d'Advent, llegirem: «Déu envià un home que es deia Joan. Vingué com a testimoni a donar testimoni de la llum, perquè per ell tothom cregués» (Jn 1,6-8).

Temps d'Advent, preparació de la vinguda de Jesús. Durant tot l'any Ell és entre nosaltres, camina amb nosaltres. Convé estar atents per descobrir la seva presència, bategant ben viva enmig del món, en la pregària, en l'eucaristia, en el nostre silenci interior, en el germà necessitat. «Perquè per a Déu no hi ha res impossible» (Lc 1,37), ens recordarà l'evangeli del quart diumenge. El camí d'Advent acabarà amb la vinguda de Jesús en la humilitat de Betlem, del pessebre. No ens oblidem de baixar les cai-

xes amb les figures, el suro de les muntanyes, el paper del cel i l'estel dels Mags; caldrà anar a buscar molsca o a comprar-ne, que no hi falti detall al nostre pessebre... Que els infants de casa, ajudats pels germans grans, els pares o els avis, posin cada peça a lloc, cada figura on correspon.

Visquem aquest temps litúrgic de l'Advent, fem-lo present en la nostra vida, en la vida familiar, orientada per la llum de Crist. Ara estem preparant la vinguda del Fill, de Jesús al cor dels homes i les dones de bona voluntat. La seva vinguda a cadascun de nosaltres perquè l'apropem als altres. Renovem i enfortim el nostre compromís de fer present el seu amor. «Estigueu alerta, vetlleu, perquè no sabeu quan serà el moment» (Mc 13,33), ens dirà l'evangeli del segon diumenge. Siguem Advent per als altres, apropem la vinguda del Senyor als qui comparteixen la vida amb nosaltres, amb les persones del nostre entorn, especialment els més febles i vulnerables. Escoltarem a l'evangeli del primer diumenge: «Jo envio davant teu el meu missatger perquè et prepari el camí» (Mc 1,2). Escoltem la Paraula de Déu, fem que esdevingui vida amb el nostre testimoni. Caminant per l'Advent, preparem el seu camí.

SECRETARIAT DIOCESÀ DE PASTORAL PER A LES PERSONES AMB DISCAPACITAT

Atenció pastoral a persones discapacitades

MN. F. XAVIER PAGÈS I CASTAÑER

Director del Secretariat diocesà de Pastoral per a les Persones amb Discapacitat

Amb motiu del Dia Internacional de les Persones Discapacitades, que se celebra el 3 de desembre, des del Secretariat diocesà de Pastoral per a les Persones amb Discapacitat (pastoraldiscapacitats@arqbcn.cat) oferim el testimoni de la Núria Vadillo, coordinadora de l'àmbit de la discapacitat psíquica:

«Estimar fins que dolgui». Aquesta frase de la Mare Teresa de Calcuta és, per a mi, molt inspiradora i alhora tot un repte. Ha estat l'impuls perquè la nostra família iniciés l'adopció de nens, d'aquells nens que no vol ningú. Una manera d'apostar per la vida, per mostrar que l'avortament no és la solució, i també lluitar contra l'eutanàsia. Quantes persones desitgen morir pel seu sofriment, potser perquè estan soles i abandonades? És aquí on ens hem de plantejar la nostra vocació de cristians de

veritat, mostrant que hem entès el missatge de Crist, el missatge d'amor al proïsme, al malalt, a l'abandonat... Per què estan sols? On estem nosaltres? Per què no som capaços d'acollir aquests nens discapacitats? Pensem que estem massa ocupats, que no servim per a això...

«Quan serem capaços de recórrer a les administracions, no amb queixes i denúncies, sinó amb la disponibilitat de famílies que s'ofereixen per ajudar els nens desfavorits i les persones grans, i no tan grans, abandonades, soles i malaltes?

«Si fóssim valents i capaços de dir sí a Déu, com Maria, no tindria cabuda ni l'avortament ni l'eutanàsia. Vegem quant d'amor tenim per donar en els nostres cors i com és la nostra responsabilitat real davant tot això. Doncs... estimant fins que dolgui!»

Lectures de la missa diària i santoral

30. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [Rm 10,9-18 / Sl 18 / Mt 4,18-22]. Sant Andreu, apòstol, de Betsaida, deixeble del Baptista i germà de Pere. Santa Justina, vg. i mr.

1. ■ Dimarts [Is 11,1-10 / Sl 71 / Lc 10,21-24]. Sant Eloi, bisbe de Noyon (641-660), patró dels qui treballen els metalls; sants Edmon Campion i Robert Southwell, prevs., i beats Roger Filcock, Robert Middleton i companys, mrs. (jesuïtes); sant Naüm, profeta (s. VII aC); santa Natàlia, mr., esposa de sant Adrià.

2. ■ Dimecres [Is 25,6-10a / Sl 22 / Mt 15,29-37]. Sant Silvà, bisbe; santa Bibiana, vg. i mr. (s. IV); santa Elisa, vg.; beata Maria-Àngela Astorch (1592-1665), vg. caputxina, de Barcelona.

3. □ Dijous [Is 26,1-6 / Sl 117 / Mt 7,21,24-27]. Sant Francesc Xavier (1506-1552), prev. jesuïta navarrès, apòstol de l'Índia, patró de les missions i dels turistes. Sant Casità, mr.; sant Sofonies, profeta (s. VII aC); santa Magina, mr.

4. ■ Divendres [Is 29,17-24 / Sl 26 / Mt 9,27-31]. Sant Joan Damascè (s. VII-VIII), prev. de la Laura de Sant Sabas i dr. de l'Església. Santa Bàrbara, vg. i mr. d'Orient, patrona del ram dels carburants i dels artificiers, i també dels miners, invocada contra els llamps; sant Bernat, bisbe de Parma, card.; santa Ada, vg.; beat Francesc Gálvez, prev. franciscà i mr. al Japó, nat a Utiel.

5. ■ Dissabte [Is 30,19-21,23-26 / Sl 146 / Mt 9,35-10,1,6-8]. Sant Dalmau o Dalmai (Dalmacio), bisbe; sant Sabas (s. VI), abat fundador de la Gran Laura, prop de Jerusalem; sant Guerau de Braga, bisbe; santa Crispina, vg.

6. ■ † Diumenge vinent, II d'Advent (lit. hores: 2a setm.) [Is 40,1-5,9-11 / Sl 84 / 2Pe 3,8-14 / Mc 1,1-8]. Sant Nicolau (s. IV), bisbe de Mira (Lícia), venerat a Bari (s. X). Sant Pere Pasqual, bisbe de Jaén i màrtir (mercedari); sant Fortià, innocent màrtir venerat a Torelló; santa Asel·la, vg.; santa Carme Sallés (Vic, 1848 - Madrid, 1911), fundadora de les Concepcionistes Missioneres de l'Ensenyament (RCM).

Intencions del Sant Pare per al mes de desembre

Perquè la nostra relació personal amb Jesucrist s'alimenti de la Paraula de Déu i d'una vida de pregària.

DIUMENGE I D'ADVENT

Lectura del llibre d'Isaïes

(Is 63,16b-17.19b;64,2b-7)

Vós, Senyor, sou el nostre pare, el vostre nom és, des de sempre, El-nostre-redemptor. Senyor, ¿per què deixeu que ens desviem dels vostres camins, que els nostres cors s'obstinin a no creure en vós? Reconcilieu-vos amb nosaltres per amor dels vostres servents, per amor de les tribus que heu pres per heretat. Oh, si esquinçéssiu el cel i baixéssiu, si davant vostre es fonguessin les muntanyes. Cap orella no ha sentit ni cap ull no ha vist mai un Déu, fora de vós, que salvés els qui esperen en ell. Vós veníeu a trobar els qui feien el bé i es recordaven dels vostres camins.

Però ara us heu disgustat amb nosaltres, que hem pecat i ens hem rebel·lat sempre contra vós. Tots som semblants a persones impures, cap de les nostres bones obres no és més que la roba tacada d'impureses. Ens marcim tots nosaltres com la fulla caiguda i les nostres culpes se'ns emporten com el vent. No hi ha ningú que invoqui el vostre nom, que es recolzi en vós en desvetllar-se, perquè ens heu amagat la vostra mirada i ens abandoneu a les nostres culpes. Però enmig de tot, Senyor, sou el nostre pare; nosaltres som l'argilla i vós, el terrisser; tots som obra de les vostres mans.

Salm responsorial (79)

R. Déu de l'univers, renoueu-nos, feu-nos veure la claror de la vostra mirada, i serem salvats.

Pastor d'Israel, escolteu-nos. / Vós que teniu querubins per carrossa, / desvetlleu el vostre poder, / veniu a salvar-nos. R.

Déu de l'univers, / gireu des del cel els vostres ulls, / veniu i visiteu aquesta vinya, / que la vostra mà havia plantat / i havia fet robusta i forta. R.

Que la vostra mà reposti / sobre l'home que serà el vostre braç dret, / el fill de l'home a qui vós doneu la força, / No ens apartarem mai més de vós; / guardeu-nos vós la vida / perquè invoquem el vostre nom. R.

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 1,3-9)

Germans, us desitjo la gràcia i la pau de Déu, el nostre Pare, i de Jesucrist, el Senyor. Sempre beneeix Déu per vosaltres, pensant en la gràcia que us ha donat en Jesucrist. De tot us ha enriquit en ell: de tot do de paraula i de coneixement.

El testimoni que doneu de Crist s'ha refermat tant entre vosaltres que no us manca cap mena de do, mentre viviu esperant la manifestació de Jesucrist, el nostre Senyor. Ell també us mantindrà ferm fins a la fi, perquè el dia de Jesucrist, el nostre Senyor, sigueu trobats irrepressibles. Déu és fidel, i és ell qui us ha cridat a viure en comunió amb el seu Fill Jesucrist.

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Marc (Mc 13,33-37)

En aquell temps, deia Jesús als seus deixebles: «Estigueu atents, vetlleu. No sabeu quan vindrà el temps decisiu. L'home que se'n va a terres llunyanes, sortint de casa deixa els seus criats responsables de les tasques que confia a cadascun, i al porter li recomana que vetlli. Igual heu de vetllar vosaltres, perquè no sabeu quan tornarà l'amo de casa; no sabeu si vindrà al vespre, a mitjanit, al cant del gall, a la matinada. El tindreu aquí a l'hora menys pensada: mireu que no us trobi dormint. I això que us dic a vosaltres, ho dic a tothom: Vetlleu!».

Lectura del libro de Isaías

(Is 63,16b-17.19b;64,2b-7)

Tú, Señor, eres nuestro padre, tu nombre desde siempre es «nuestro Libertador». ¿Por qué nos extravías, Señor, de tus caminos, y endureces nuestro corazón para que no te tema? Vuélvete, por amor a tus siervos y a las tribus de tu heredad. ¡Ojalá rasgases el cielo y descendieses! En tu presencia se estremecerían las montañas. «Descendiste, y las montañas se estremecieron». Jamás se oyó ni se escuchó, ni ojo vio un Dios, fuera de ti, que hiciera tanto por quien espera en él. Sales al encuentro de quien practica con alegría la justicia y, andando en tus caminos, se acuerda de ti. He aquí que tú estabas airado y nosotros hemos pecado. Pero en los caminos de antiguo seremos salvados. Todos éramos impuros, nuestra justicia era un vestido manchado; todos nos marchitábamos como hojas, nuestras culpas nos arrebatában como el viento. Nadie invocaba tu nombre, nadie salía del letargo para adherirse a ti; pues nos ocultabas tu rostro y nos entregabas al poder de nuestra culpa. Y, sin embargo, Señor, tú eres nuestro padre, nosotros la arcilla y tú nuestro alfarero: todos somos obra de tu mano.

Salmo responsorial (79)

R. Oh, Dios, restáuranos, que brille tu rostro y nos salve.

Pastor de Israel, escucha; / tú que te sientas sobre querubines, resplandece; / despierta tu poder y ven a salvarnos. R.

Dios del universo, vuélvete; / mira desde el cielo, fíjate, / ven a visitar tu viña. / Cuida la cepa que tu diestra plantó / y al hijo del hombre que tú has fortalecido. R.

Que tu mano proteja a tu escogido, / al hombre que tú fortaleciste. / No nos alejaremos de ti; / danos vida, para que invoquemos tu nombre. R.

Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Cor 1,3-9)

Hermanos: A vosotros, gracia y paz de parte de Dios nuestro Padre y del Señor Jesucristo. Do gracias a mi Dios continuamente por vosotros, por la gracia de Dios que se os ha dado en Cristo Jesús; pues en él habéis sido enriquecidos en todo: en toda palabra y en toda ciencia; porque en vosotros se ha probado el testimonio de Cristo, de modo que no carecís de ningún don gratuito, mientras aguardáis la manifestación de nuestro Señor Jesucristo. Él os mantendrá firmes hasta el final, para que seáis irrepressibles el día de Nuestro Señor Jesucristo. Fiel es Dios, el cual os llamó a la comunión con su Hijo, Jesucristo nuestro Señor.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Marcos (Mc 13,33-37)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «Estad atentos, vigila: pues no sabéis cuándo es el momento. Es igual que un hombre que se fue de viaje, y dejó su casa y dio a cada uno de sus criados su tarea, encargando al portero que velara.

Velad entonces, pues no sabéis cuándo vendrá el señor de la casa, si al atardecer, o a medianoche, o al canto del gallo, o al amanecer: no sea que venga inesperadamente y os encuentre dormidos. Lo que os digo a vosotros, lo digo a todos: ¡Velad!».

COMENTARI

«Vetlleu, no sabeu quan tornarà l'amo de casa»

JORDI LATORRE, SDB

Director de l'ISCR Don Bosco

Els tres evangelis sinòptics conclouen la predicació pública de Jesús amb un discurs que fa referència al final dels temps, anomenat *discurs escatològic*. Si tot l'Antic Testament apunta cap al Nou, com una mena de profecia del que en el seu moment Jesús durà a compliment amb la seves paraules i les seves accions, tot l'evangeli apunta cap al final del món present: allò que Jesús ha començat a obrar parcialment amb la seva predicació i les seves obres arribarà a la seva plenitud gloriosa al final de la història humana, quan començarà el Regnat definitiu de Déu. Un moviment que va de la promesa a l'acompliment i de l'inici parcial a la plenitud. El gran protagonista de tot aquest dinamisme és Déu.

Jesús ens invita a vetllar i estar atents davant del final imprevisit de la història humana i de la conseqüent intervenció divina. I ho fa amb una paràbola: la del retorn imprevisit de l'amo de la casa.

La paràbola ens presenta un senyor que passa el dia fora de casa, deixant encomanades les diferents tasques de la marxa de la casa als diversos criats i criades. I encarrega al porter de vetllar.

En aquella època no hi havia porters automàtics, i els portals de les grans cases no tenien clau, restaven sempre obertes. És per això que calia la presència constant d'un criat a la vora de la porta, per tal d'atendre les comandes i les trucades, tant de dia com de nit. El criat dormia prop de la porta i la seva missió era la de vetllar sempre, atent a les veus que ressonaven en el portal.

El text ens parla d'un retorn de l'amo en quatre possibles moments: al vespre, a mitja nit, al cant del gall, a la matinada; que corresponen a les quatre parts en què els romans dividien la nit, les quatre vetlles o vigílies dels legionaris romans. En definitiva, cal vetllar durant tota la nit el retorn de l'amo de la casa.

Tot acaba amb una exhortació: «Mireu que no us trobi dormint», que ens recorda l'escena de Getsemaní, quan Jesús recomana als seus deixebles «Vetlleu i pregueu», mentre ell va a pregar... i els troba adormits! No havien sabut copsar el sentit del moment i la importància de les paraules de Jesús (Mc 14,32-42). «Això que us dic a vosaltres, ho dic a tothom: Vetlleu!». A tots nosaltres també ens toca vetllar, atents al retorn del Senyor, que ve al nostre encontre al final del món, però també al final de la nostra vida... d'aquí a molt, o d'aquí a poc!

Agenda

Commemoració del 104è aniversari de la mort del germà Carles de Foucauld. Dimarts 1 de desembre (19 h), trobada virtual, a través de zoom, amb el tema: «La importància espiritual dels llocs geogràfics Betània i Nazareth en la vida de Carles de Foucauld», per Xavier Gufflet. Prèviament, es presentarà un *powerpoint* i es farà una estona d'adoració. Per participar-hi, cal inscriure's a: foucauld.horeb@gmail.com

Solemnitat de la Puríssima Concepció. Dimarts 8 de desembre (11 h), Eucaristia solemne presidida per Mn. Miquel Ramon Fuentes, rector de Sant Ramon de Penyafort. El Cor estable de la Concepció interpretarà la *Missa pro Europa* de Jacques Berthier, amb quartet de veus, trompeta i orgue. A les 19 h, segones vespres solemnes. Orgue: Lorién Santana. A la Basílica de la Puríssima Concepció (c/ Aragó, 299 - Roger de Llúria, 70). Més informació: www.parroquiaconcepciobcn.org

Apostolado de la Divina Misericordia. Primeros viernes de mes en la parroquia de la Preciosísima Sangre de Nuestro Señor Jesucristo (c/ Viladomat, 78). A las 14.30 h, confesiones; a las 15 h, la «Hora de la Misericordia»; rezo de «la Coronilla»; a las 15.30 h, Santa Misa del Sagrado Corazón de Jesús y exposición del Santísimo; a las 17 h, rezo del Rosario a la Santísima Virgen; a las 17.45 h, rezo de «la Coronilla»; a las 18 h, oraciones de desagravio; a las 18.30 h, bendición y reserva del Santísimo. Contacto: t. 934 261 622, c/e: adim.bcn@gmail.com

In memoriam

Mn. Valentí Rodríguez García. Aquest prevere de l'Arquebisbat de Barcelona va morir en la pau

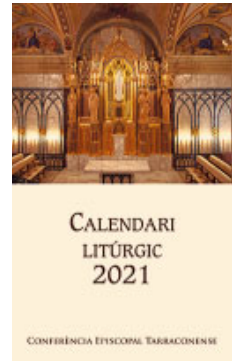

de Crist, el 16 de novembre, als 91 anys. Va néixer a Cudillero (Oviedo). Va ser capellà castrense i es va incardinar al nostre Arquebisbat. Va col·laborar en la pastoral de la parròquia de la Mare de Déu de la Llum de l'Hospitalet de Llobregat i també va ser capellà de l'Hospital de la Creu Roja de la mateixa ciutat, on era molt estimat pel seu bon cor. Els darrers anys, va ser acollit a la Residència Sacerdotal Sant Josep Oriol on el dimarts 17 de novembre es va oferir la missa concelebrada pel seu etern descans, que fou pre-

sida pel cardenal Lluís Martínez Sistach. El dia següent, es va resar un respons i es va fer l'enterrament al cementiri de Sant Andreu.

Llibres

Calendari litúrgic 2021. Editat pel Centre de Pastoral Litúrgica, per encàrrec de la Conferència Episcopal Tarraconense, que presenta Mons. Joan-Enric Vives, arquebisbe-bisbe d'Urgell i president de la Comissió Interdiocesana de Litúrgia. Ofereix les indicacions necessàries per a la celebració de la Missa i de la Litúrgia de les Hores de cada dia per a les diòcesis amb seu a Catalunya. A la vegada, el CPL publica un opuscle de 32 pàgines, titulat *Breu calendari litúrgic 2021*, presentat per Mn. Josep Urdeix, que indica les lectures bíbliques de la litúrgia de cada dia.

Lacta Mama, de Pere Casaldàliga, amb il·lustracions de Mino Cerezo Barredo. Aquest llibre de 45 pàgines, editat per Claret, recull un seguit de poemes de Pere Casaldàliga, religiós claretà, que ens va deixar el passat 8 d'agost. Els poemes volen apropar-nos a

aquell «ample Araguaia que ens ve ple de Llobregats, a la garsa blanca, a la gata Geró, als qui habiten i viuen i moren en aquelles terres i aquest ample món; a un petit túmul que hi ha al cementiri Karajà de Sao Felix do Araguaia».

CARTA DOMINICAL

† **CARDENAL JUAN JOSÉ OMELLA OMELLA**
Arzobispo de Barcelona

Un nuevo año litúrgico

Siempre me ha parecido curioso que en algunos ámbitos como el judicial o el académico se inaugure el año en fechas que no coinciden con el año natural. Pues eso también ocurre con el calendario litúrgico de la Iglesia. Precisamente, este domingo día 29 de noviembre, la Iglesia católica inicia un nuevo año litúrgico con la celebración del primer domingo de Adviento.

La Iglesia es portadora de un gran misterio de amor y salvación, y tiene la misión de difundirlo por el mundo; pero llevamos este tesoro en frágiles vasijas de barro. La gran familia de la Iglesia ofrece a todos los hombres y las mujeres del mundo un encuentro con Jesucristo. Cristo nos revela que Dios es amor y quiere hacernos partícipes de su vida eterna. Ahora bien, no todas las personas creen que este misterio sea capaz de transformarnos la vida. Descubrir este misterio y ser capaces de entrar en una relación confiada con él no es fácil. El camino a seguir no es sen-

cillo y para hacerlo es necesario un acompañamiento.

La Iglesia, que es madre y maestra, nos enseña a adentrarnos en el misterio de Dios de diversas maneras. Una propuesta muy singular es la *lectio divina*, que invita a la lectura, meditación y oración de la Palabra de Dios, dejando que el Espíritu Santo nos ilumine y nos renueve.

La santa Madre Iglesia, mediante el año litúrgico, nos invita a hacer esta contemplación del misterio de Dios con un calendario de lecturas de la Palabra de Dios y de las celebraciones que se distribuyen a lo largo de un año. El rasgo más singular de las celebraciones dominicales, de este nuevo año litúrgico que hoy iniciamos, es que los pasajes del Evangelio que serán proclamados corresponderán al evangelista san Marcos.

Cada evangelista nos acerca al misterio de Dios revelado en Jesucristo con unos rasgos y unas características singulares y propias de la

comunidad a la que se dirigía. Los evangelios nos ayudan a adentrarnos en el misterio de Dios mediante el conocimiento de Jesucristo, la relación de amistad con Él y su seguimiento.

Con el fin de entrar en profundidad en el Evangelio de Marcos, permitidme haceros tres propuestas:

1. En primer lugar, os invito a abrir la Biblia que tenéis en casa y leer el comentario introductorio del editor al Evangelio según San Marcos.
2. En segundo lugar, podéis ir leyendo en nuestro web diocesano los diversos artículos de biblistas que durante este Adviento nos ayudarán a adentrarnos en el Evangelio de Marcos.
3. Y, finalmente, la propuesta más osada. Una vez hechas las dos lecturas anteriores, os invito a que, durante el tiempo de Adviento, leáis cada día en pareja, en familia o personalmente un capítulo del Evangelio de Marcos. De manera que lleguéis a las celebraciones de Navidad con todo el Evangelio leído.

Os deseo a todos un santo e intenso Adviento, que nos prepare de corazón para la celebración del misterio de la encarnación y nacimiento de Cristo en Belén.

Seguiu-nos
esglesia.barcelona

 facebook.com/EsglesiaBarcelona
 [@esglesiacbcn](https://twitter.com/esglesiacbcn)

Sintonitzeu
Ràdio Estel: 106.6 FM
Ràdio Maria: canal de ràdio a la TDT